

Erik Ajdl

FILOZOFSKA PESMA

Immanuel Kant beše tip što ne zanima ga gužva,
 U četri je sedô zida i nalivô se kô spužva.
 Hajdeger je, braćo mila, bio zverka retka:
 Tetka mu je kô smuk pila, a bio je — kô tetka.
 Hjum je zadahom svojim mogao oboriti vola,
 A rasprave je završavô mahom ispod stola.
 Vitgenštajn, baš kô i Sartr, beše mudar momak,
 Kom jetra je oteknuta pojela sav stomak.
 Niče beše umna glava u svakome trenu,
 Još kô beba voleo je s piva dudlat penu.
 Sokrat je, bogme, od pijanki načinio čuda —
 Napio se od otrova, jer nije imô kuda.
 Platon je cugat volô, a bogami i — mogô:
 Cuge beše kô ideja, a ideja beše mnogo.
 Aristotel bi se, za vrč vina, odrekao vere,
 Prešao bi u pagane i oblokô se bez mere...
 Stari prdež od Dekarta kaže da sve štima:
 "Sve dok pijem, znači, brale, mene dotle — ima!"

VITEZOVI OKRUGLOG STOLA

Vitezovi mi smo od Okrugloga stola
 Čim se zgodi zgoda zgodna
 Zgotovimo vola
 Obrnemo vola, zadignemo skute,
 Zaplešemo, sve po stolu, uz papričice ljute
 Vitezovi mi smo od Stola Okrugloga
 Naliveni rujnim vinom i litrama groga
 Plesački smo potkovani, ali su nam glupe rime
 Stog smo svi kol'ko nas ima frustrirani time
 U sate sitne kad nas cuga stigne
 Redak je među nama onaj kom se digne
 Ako se i digne, slaba fajda to je
 Oko nas se same muške guze roje
 Vitezovi mi smo od okrugloga stola
 I na žalost svi smo istog, brate, pola
 Najveća je stoga fešta, oko pola tri,
 Kad mamurnog Klerka Gebla imitiramo mi...